

XVI Полудѣльный царь.

И тогазь само ся успокои народѣтъ когато ся освѣдоми че двѣтъ жены сѣ въ безопасность, едната въ Новѣтъ тебрыниѣ, а другата въ жилището на мѣжа си, и Мазаниелъ, кѣйто прѣзъ всичко това смущеніе бѣше останѣлъ като заплеснѣтъ и языкѣтъ му бѣше ся схванѣлъ дигнѣлъ сега главѣ, озърта ся та гледа плахо—плахо около си, като кога че ся мѣчи да си припомни нѣкой сънь, и оставя ся като послушно дѣте на волѣтъ на архіепископа, който го заведе въ храмѣтъ и го тури отъ деснѣтъ си странѣ на срѣщу сѣнището дѣто стояхѣ подкральтъ и дворяныѣ му....

— Елмазеныѣ обѣцы! незнакомата благодѣтелка! кѣщата на Амалфіо! Ето самыѣ думы които излѣзвахѣ изъ устата на рыбаля, безъ да може да ги разбере.

— Побързайте, Ваше Прѣосвященство, пришепнѣ на ухото на кардинала, Геновини, *прѣди да ся мине единъ часъ Мазаниелъ ще полудѣе.*

— Праведный Боже! що думашъ? отговори архіепископѣтъ.

И обърнѣ ся та живо изгледа рыбаля и настрѣхнѣ като видѣ лицето му.

И тутакъ си като даде знакъ, съвѣтникѣтъ Купола, главенъ писаръ на царството, зе да чете съ высокъ гласъ членовѣтъ на уставѣтъ..... Всяка привилегія изговаряна, народѣтъ ѣхъ приимаше съ въсклицаніе.

И като ся свърши четеніето, избранныѣтъ който бѣше дошелъ малко на себеси, приближава при подкралѣ и го благодари въ името на Неаполскыѣтъ граждѣне, и го моли да посвати новыѣтъ уставъ съ званичнѣ клетвѣ..... а дукѣтъ, като станѣ и тури рѣкѣ на Евангеліето, което държѣше прѣвосвященникѣтъ, закле ся че ще уварди обѣщаніето и ще издѣйствува и подтвърденіето му отъ странѣ на Истанскыѣ царь. Съ истѣтъ клетвѣ ся заклеватъ слѣдъ него